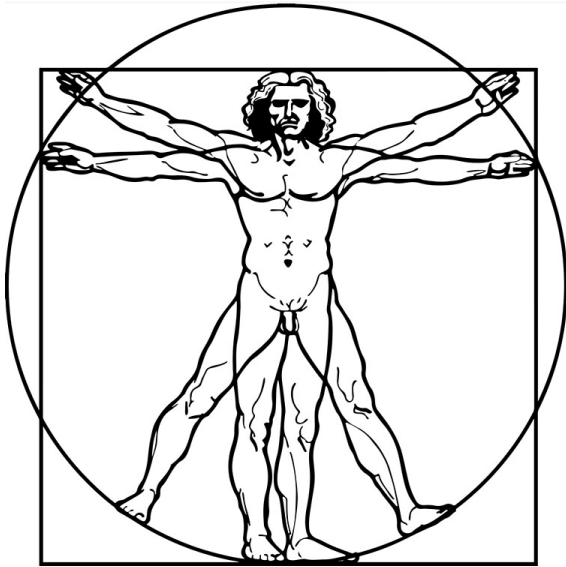

De Vierde Dimensie

*“Na het lezen van dit boek, is je kijk op het universum
nooit meer hetzelfde.”*

Hans Peter Roel

DE VIERDE DIMENSIE

Toeval bestaat niet

Colofon

*Copyright © 2015 Hans Peter Roel
Omslagontwerp: Looney2*

*De Vierde Dimensie, Toeval bestaat niet
Hans Peter Roel*

*Eerste druk, oktober 2015
Twintigste druk, januari 2020*

*ISBN: 978 9079 677 238
NUR 801*

*Een uitgave van:
Uitgeverij N.E.X.T. Company BV te Baarn
E-mail: info@nextcompany.nl*

*www.facebook.com/devierdedimensie
www.hanspeterroel.nl
www.nextcompany.nl*

Niets uit dit manuscript mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, internet of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van N.E.X.T. company BV.

“Je verlaat dit leven met lege handen. Het is niet belangrijk wat je vergaart, maar wat je achterlaat.”

Leef de beste versie van jezelf

Heb je wel eens stilgestaan bij de volgende twee vragen:

1. *Waarom gebeurt er wat er gebeurt?*
2. *Waarom doen mensen wat ze doen?*

Deze twee vragen hebben filosofen al eeuwenlang van de straat gehouden. Is je leven het resultaat van toevallige gebeurtenissen of zit er een geordende intelligentie achter? De antwoorden op bovenstaande vragen zijn niet te vinden in de beperkte driedimensionale wereld, zoals wij deze elke dag ervaren. Als je antwoord wilt krijgen op bovenstaande levensvragen, heb je een diepgaand inzicht in de universele wetten van de vierde dimensie nodig. Pas dan kun je de mooiste reis van je leven maken, namelijk de reis naar binnen.

Niets is zo intimiderend en tegelijkertijd zo verleidelijk als het ontdekken van een extra dimensie in je leven. Alleen al het noemen van de term “de vierde dimensie” is genoeg om direct ieders aandacht te trekken. Want mensen voelen intuïtief aan dat er meer is tussen hemel en aarde dan dat wij zien. De vierde dimensie gaat verder dan de driedimensionale wereld die we kennen en die wetenschappelijk beschreven is. We staan aan de vooravond van een nieuwe fase in de ontwikkeling van de mensheid. De vierde dimensie geeft ons inzicht in en toegang tot menselijke eigenschappen als teleporteren,

helderziendheid, aura's lezen, intuïtie, reïncarnatie en gedachten lezen.

Dit boek is bedoeld om inzicht te geven in de vierde dimensie (de tijddimensie) en de wetten die daar gelden. Een van de eerste wetenschappers die zich met deze dimensie bezighield, was Albert Einstein. Hij geloofde dat God het gehele universum omvat, inclusief de wetten die het universum reguleren. Hij was ervan overtuigd dat er in dit universum niets gebeurt, zonder dat er ergens een oorzaak voor is. Toeval, zoals wij dat noemen, bestaat dus niet! Met de kwantumtheorie legde Einstein de wetenschappelijke basis om de vierde dimensie te bewijzen. Daarmee hield hij zich direct bezig met het grootste mysterie van deze planeet, namelijk hoe mensen, situaties en tijd met elkaar zijn vervlochten. Het is een groot wonder hoe de enorme informatiestromen ervoor zorgen dat mensen en gebeurtenissen in het universum op een geordende wijze met elkaar worden verbonden en hoe de informatie precies op het juiste moment beschikbaar wordt gesteld. Deze universele intelligentie noemen we *Het Veld*. Steeds meer mensen beseffen, net als Albert Einstein, dat toeval niet bestaat en dat er meer is tussen hemel en aarde dan wij met onze zintuigen kunnen waarnemen.

Als je eenmaal gelooft dat er buiten deze fysieke, driedimensionale wereld een andere, onzichtbare wereld bestaat, verandert er veel in je leven. Je ziet ineens kansen die je vroeger nooit had gezien. Je intuïtie wordt sterker en je maakt betere beslissingen. Er komt nieuwe informatie beschikbaar en het lijkt alsof er een blinddoek is afgedaan. Door bewustwording en oefening, ga je de onzichtbare patronen zien. Elke ontmoeting is een les en je gaat inzien hoe alles met elkaar is verbonden. Je emoties en je ervaringen worden rijker en er komen mensen op je pad die een boodschap voor je hebben. Je herkent de signalen die je verder helpen, waardoor het leven een stuk leuker wordt en je kunt gaan werken aan meer

kwaliteit in je leven. Kortom, de vierde dimensie helpt je om in de flow van het leven te komen.

Je wordt uiteindelijk wat je denkt. Zo simpel werkt het leven. Voor velen is het heel lastig om te aanvaarden dat we met ons denken en overtuigingen bepalen wie we zijn en hoe ons leven verloopt. Maar dat maakt het niet minder waar! Mahatma Gandhi zei ooit: *"Wees de verandering die je wilt zien in de wereld."* Er zit veel waarheid in zijn uitspraak: je bouwt door het richten van je aandacht en je gedachten je eigen werkelijkheid.

Dit boek is geschreven in romanvorm. De reden is dat mensen informatie gemakkelijker opnemen in de vorm van mythen en verhalen. Daarom is dit boek geen saaie wetenschappelijke verhandeling over kwantumtheorie en universele velden, maar gewoon een verhaal dat had kunnen plaatsvinden of dat misschien zelfs echt is gebeurd. Het is een verhaal waarin wens, werkelijkheid en fictie dwars door elkaar heenlopen, net zoals in het leven. Je gaat mee op reis met de hoofdpersoon Nick, die beide kanten van de maatschappij meemaakt. Als gevierde beurshandelaar leeft hij in luxe en heeft hij veel aanzien. Hij verliest echter alles en gaat, als hij volledig aan de grond zit, op zoek naar het geheim van het leven.

Laat je meevoeren door dit verhaal, dat je kennis laat maken met de magie van het leven. Lees het boek met een open geest en beleef de wanhoop die Nick tot het uiterste drijft. Als je voelt wat hij meemaakt, doemt ook voor jou vanuit de mist een nieuwe dimensie op. Hierdoor ontstaan er meer mogelijkheden in je leven dan ooit tevoren.

Je krijgt van professor Markowitz handvatten aangereikt om direct met de vierde dimensie aan de slag te gaan. Door direct in actie te komen, ga je de vierde dimensie ervaren en kun je de wetten die daar gelden, toepassen. Op één been

kun je slechts hinkelen en niet rennen, daarvoor heb je twee benen nodig. Zie de ruimtedimensies (lengte, breedte, hoogte) als het ene been en de vierde dimensie (tijd) als het andere been. Door met ruimte en met tijd aan de slag te gaan, ga je van hinkelen naar hardlopen. Je wereld verandert op een manier die je nu nog niet kunt overzien.

Ten slotte wil ik je erop wijzen dat je dit boek niet toevallig in handen hebt gekregen, maar dat het boek voor jou een wake up call kan zijn, die je nodig hebt. Laat deze kans niet aan je neus voorbijgaan. Je bent geen lichaam met een geest, maar een spiritueel wezen dat door de tijd leeft in vier verschillende dimensies. Zet al je vooroordelen aan de kant en leef de beste versie van jezelf!

Hans Peter Roel

www.facebook.com/devierdedimensie

www.nextcompany.nl

www.kicentrum.nl

www.spiritueelboek.nl

*“Iedereen voegt iets toe aan deze wereld. Iedere ontmoeting
is een les op ons levenspad.”*

Proloog

Mijn hele leven heb ik naar de hemel gezocht, zonder ook maar iets te vinden dat daar op lijkt. Ik had mijn zoektocht al bijna opgegeven, tot die bewuste zaterdag: 7 juli 2007, toen ik een e-mailbericht ontving van een voor mij nog onbekende afzender. Ik kon ondanks verwoede pogingen de persoon achter het e-mailadres niet achterhalen. De e-mail bevatte informatie die meer dan boeiend was, omdat ik haar niet kon verklaren. Het maakte me nog nieuwsgieriger naar de afzender van het e-mailbericht. Het eerste wat ik na het lezen deed, was de informatie op internet controleren op het waarheidsgehalte. Tot mijn verbijstering klopten de feiten, stuk voor stuk. Op het geprinte vel papier stond de inhoud van de e-mail. Aandachtig las ik de zinnen nogmaals door, maar de woorden bleven hetzelfde.

Onderwerp: Toeval of magie?

Abraham Lincoln werd in 1846 in het congres gekozen.

John F. Kennedy werd in 1946, precies honderd jaar later, in het congres gekozen.

Abraham Lincoln werd in 1861 beëdigd als president van de Verenigde Staten.

John F. Kennedy werd in 1961 beëdigd als president van de Verenigde Staten.

De namen Lincoln en Kennedy bestaan beide uit zeven letters.

Beide presidenten werden vermoord door een zuiderling.

Beide presidenten werden opgevolgd door een zuiderling.

De naam van beide opvolgers was Johnson.

Andrew Johnson, die Lincoln opvolgde, werd geboren in 1808.

Lyndon Johnson, die Kennedy opvolgde, werd geboren in 1908.

Kennedy stierf in een limousine met de naam "Lincoln".

John Wilkes Booth (drie namen), die Lincoln vermoordde, werd geboren in 1839.

Lee Harvey Oswald (drie namen), die Kennedy vermoordde, werd geboren in 1939.

John Wilkes Booth ontsnapte uit een theater en werd aangehouden in een flatgebouw.

Lee Harvard Oswald ontsnapte uit een flatgebouw en werd aangehouden in een theater.

Booth en Oswald werden beiden vermoord voor hun proces.

Kennedy en Lincoln hadden beiden mensenrechten hoog op hun politieke agenda's staan.

Beide presidenten werden gedood door een kogel in hun hoofd.

De echtgenotes van beide presidenten verloren ieder een kind tijdens hun verblijf in het Witte Huis.

Beide presidenten stierven op een vrijdag.

De secretaresse van Kennedy heette Lincoln en de secretaresse van Lincoln heette Kennedy.

De vergelijking tussen de levens van de twee beroemdste presidenten van de Verenigde Staten kreeg ik niet meer uit mijn hoofd. Is dit toeval of speelt er meer? Bestaat er een hogere, intelligente macht die volgens haar eigen systeem de wereld organiseert? Bestaat er een andere dimensie dan de bekende driedimensionale wereld om ons heen? Deze vragen lieten mij niet meer los en vormden de basis voor het schrijven van dit boek.

De e-mail kwam binnen op een moment in een periode waarin ik me grote zorgen maakte over onze planeet aarde. Grondstoffen worden uitgeput en we groeien in de komende decennia naar de tien miljard inwoners wereldwijd. De economische ontwikkeling van grote machten als China, Rusland, Brazilië en India verergeren de milieuproblematiek. Hebben we straks voldoende voedsel, energie en schoon drinkwater voor al die mensen? Het gat tussen een kleine groep rijken en een grote groep mensen die onder de armoedegrens leeft, groeit. Gelovigen van verschillende geloofsovertuigingen radicaliseren en gaan elkaar met terroristische aanslagen te lijf. Ons mooiste bezit, de planeet aarde, zijn we systematisch aan het verwoesten voor de volgende generaties. Kortom, het is tijd voor een ommekeer, voordat het te laat is.

Albert Einstein stelde dat *je een probleem niet kunt oplossen vanuit hetzelfde soort denken dat tot het probleem heeft geleid*. Dat gegeven maakte mijn onderzoek naar de universele wetten van de vierde dimensie alleen maar belangrijker. We zijn op zoek naar een verandering in ons denken, al was het alleen maar om onze planeet aarde te redden van haar on-

dergang. Daarvoor moeten we veranderen van een 'ik' gerichte maatschappij naar een 'wij' gerichte maatschappij. In een 'wij-maatschappij gaat het niet meer om materiële welvaart, maar vooral om welzijn, geluk en bewustzijn. In deze nieuwe wereld staat "ik" op de tweede plaats ten gunste van het mondiaal denken en de overkoepelende verbondenheid van mensen onderling en de verbondenheid met de natuur. Geld verdienen wordt vervangen door bewustzijnsontwikkeling, overdaad transformeert naar genoeg en bezit wordt vervangen door ons verlangen naar ervaring.

Door de e-mail met daarin de vergelijking tussen de levens van Abraham Lincoln en John F. Kennedy, groeide mijn verlangen om inzicht te krijgen in wat ons werkelijk drijft en in hoe de wereld werkt. Ik besloot om met een open vizier naar antwoorden te zoeken. Het e-mailbericht kwam niet toevallig op 7 juli 2007 op mijn pad; het getal zeven is heilig en symboliseert de kosmos. Niet voor niets was Gods schepping op dag zeven volbracht. Dit moest dus wel een belangrijk bericht voor mij zijn, misschien zelfs het belangrijkste e-mailbericht dat ik ooit heb ontvangen.

Ik besloot om mezelf af te zonderen in Parijs. Daar kon ik onderduiken in de massa mensen die de lichtstad rijk is. De wijk Montmartre heeft van jongs af aan een grote aantrekkingskracht op mij uitgeoefend. Het is alsof ik daar ooit in een vorig leven ben geweest. Ik word mijn leven lang al door een onzichtbare kracht naar Parijs toegetrokken, daar ervaar ik vrijheid en leef ik als de schrijver die op zoek is naar de ultieme waarheid. Ik slaap in de wijk Montmartre, in een klein hotel vlak naast de witte Sacre Coeur. Na de dagelijkse ochtendmeditatie zit ik de rest van de dag in het schrijverscafé Les Deux Margots op Rue Saint Germain te werken aan mijn boek.

Parijs kent een rijke historie van literaire cafés. De bekendste is het in 1875 geopende café Les Deux Margots op een van de drukste kruispunten van Parijs. Al meer dan honderd jaar is dit café een thuis geweest voor schrijvers. Velen van hen hebben hier hun boeken geschreven en met hun uitgevers de publicaties van hun werk gevierd. De Engelse dichter Arthur Symons schreef er zijn *The Absint Drinker*. Picasso ontmoette er zijn grote liefde Dora. Oscar Wilde was hier een graag geziene gast en ook de Franse filosoof Jean Paul Sartre werkte hier. In dit Parijse café, begeleid door vele koppen cappuccino en glazen rode huiswijn, worden in een blauw schrift met een harde kaft de eerste hersenspinsels over de vierde dimensie opgeschreven. Gedachten, fantasieën en inspiratie komen bij me binnen en worden als vanzelf via mijn pen in woorden en zinnen omgezet. Op de voorkant van het blauwe aantekeningenboek staat *De vierde dimensie* geschreven. Zo moet het boek gaan heten, dat is mij al vanaf de eerste dag duidelijk. Het is een verhaal over de onzichtbare wereld om ons heen, die zo bepalend is voor het succes en het geluk in ons leven, maar ook voor het voortbestaan van deze planeet. Het moet een boek worden dat inzicht geeft in de wetmatigheden die in de vierde dimensie gelden. Wij zijn tijdreizigers die zelf hun bestemmingen kiezen door de realiteit met ons denken en onze aandacht te sturen. Alleen de mensheid is in staat om de planeet aarde te redden van haar ondergang, die we overigens zelf hebben veroorzaakt.

De aantekeningen in Parijs vormden de basis van dit boek. De persoonlijke levenservaringen in de jaren tussen 2007 en 2014 maakten de receptuur van dit boek compleet en leerden mij de kracht van de vierde dimensie. Terugkijkend op de zeven (jawel!) jaren waarin dit boek in deze vorm tot stand is gekomen, kan ik stellen dat het schrijven van dit boek de meest inspirerende en intensieve periode in mijn leven is ge-

weest. Het verhaal neemt je mee op een reis die even onvoorspelbaar is als het leven zelf. Het boek is een reis die je de wetmatigheden leert die in het universum gelden. *Het Veld* is onzichtbaar, krachtig en bepalend voor het geluk van jou, je dierbaren en de wereld om je heen.

Ik heb haar uiteindelijk gevonden: de poort naar de hemel!

De magie van het leven heeft toegeslagen.

Hans Peter Roel

*“Elke positieve gedachte, verhoogt de trilling in het
universum.”*

Het is de tijd van het licht, maar tegelijkertijd is dit het jaargetijde van de duisternis: kerst 2007, waar door vele Nederlanders al maanden naar is toegeleefd. Dat geldt niet voor mij, ik heb het te druk met mijn werk gehad om ruimte in mijn hoofd te hebben voor het naderende kerstfeest. Van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat houden de wereldwijde beurskoersen mij in hun macht. Bureau Reuters, dat zorgt voor een nauwkeurige vastlegging van de beurskoersen, is mijn grootste vriend. Als de beurzen in Japan en Hong Kong sluiten, gaan de Europese beurzen open en deze worden op hun beurt afgewisseld door Wall Street. Zo kun je dag en nacht bezig zijn met de koersgrafieken. Vandaag was het erg rustig op de beurs en daarom ga ik bij uitzondering een keer vroeg naar huis. Niets geen eindejaarsrally op de beurs. Eigenlijk is het hele jaar al één grote rally geweest en we sluiten de AEX-index dit jaar af met een "all time high". Ook voor mij is het een jaar geweest waarin geluk, geld verdienen en succes hebben gestreden om de eerste plaats in mijn leven. Maar niet alleen voor mij is het groot feest: alle aandeelhouders in Nederland en misschien zelfs wereldwijd hebben geld verdiend. Of je nu op de Dow Jones hebt belegd, op de London Stock Exchange of op de Shanghai Stock Exchange, overal is het dit jaar groot feest en vieren mensen hun rendementen. De bonussen, die aan de beurshandelaren wereldwijd dit jaar

worden uitgekeerd, lopen in de vele miljarden. Voor wat de bonussen betreft, sta ik niet achteraan in de rij.

Goedgehumeurd rijd ik vanuit de gebruikelijke file op de A1 mijn woonplaats Laren binnen. Dit is ons dorp waar je op straat wordt begroet met "hé kerel" en wel op zo'n bekakte wijze dat je denkt dat het gespeeld is. Als beurshandelaar ben ik een graag geziene gast op de Gooische feestjes en naar mij wordt er volop geluisterd. Zelfs onze slager Spoelder, die al sinds 1885 gevestigd is aan de Nieuweweg in Laren, belegt sinds dit jaar in aandelen. Als ik nu op zaterdagmorgen mijn vleeswaren kom halen, begint hij stevast over de vooruitzichten op de beurs voor de komende week en of ik nog een gouden tip voor hem heb. Ik ben ook niet de vervelendste man en help hem graag. Dit kan nauwelijks misgaan, want praktisch alle aandeelkoersen kennen de weg omhoog.

Zo net voor kerst zijn er al veel huizen getooid met hun kerstverlichting. Pronken is, naast beleggen, de favoriete sport van ons prachtige dorp. Alles lijkt hier een wedstrijd te zijn, zelfs de kerstbomen en kerstverlichting in de tuinen worden afgezet tegen wat de buurman te bieden heeft. Over ruim twee weken zwaaien we het jaar 2007 uit met een knalfeest in huize Larson. De ouders van Kathleen komen tezamen met veel vrienden, champagne en vuurwerk. Het hoogtepunt van de avond is een grote verrassing voor mijn lief Kathleen. De Porsche 911 Cabrio is vorige maand al bij de importeur in Leusden besteld en wordt met een doek erover en een grote rode kerststrik thuis afgeleverd op Oudejaarsdag. De Porsche is een nieuw hoogtepunt in mijn leven dat bestaat uit rijkdom, succes en aanzien. Wie had ooit gedacht dat ik, geboren in een armoedige arbeiderswijk in Southampton, het zo ver in mijn leven zou schoppen. Wat zou de buurt van destijds opkijken als ze wisten dat de introverte, verlegen Nick zo succesvol is

geworden. Ik ben geen autistische nerd, waarvoor velen mij vroeger hebben versleten, maar een briljante beurshandelaar geworden. Als dertigjarige heb ik straks twee Porsches op de oprit van mijn grote witte villa in Laren staan die symbool staan voor mijn succesvolle carrière. Kathleen krijgt de turbo-uitvoering en met dit zwarte racemonster gaan we deze zomer toeren in ons favoriete vakantieland Italië. Lekker met de kap open genieten van de oude cultuur, het lekkere eten en vooral van elkaar. De bonus van dit jaar is meer dan voldoende om de Porsche contant af te kunnen rekenen. Eerlijk gezegd zou ik van mijn bonus wel vijf stuks in de meest luxe uitvoering kunnen kopen. Zoveel rijkdom is er in mijn leven nog nooit geweest.

Mijn vader John was een Engelsman en kwam oorspronkelijk uit Southampton. Mijn moeder was geboren en getogen in de Jordaan in Amsterdam. Ze hebben elkaar ontmoet bij café Ome Jan, ergens in de Jordaan, op een zaterdagavond toen mijn vader met een drietal vrienden de hoofdstad van ons land bezocht. Het was liefde op het eerste gezicht, had mijn moeder me verteld. Na een paar jaar heen en weer te hebben gereisd, zijn mijn ouders uiteindelijk in Amsterdam getrouwd en in Southampton gaan wonen. Ze kregen een sociale huurwoning op Wellington Street 10. Pas vele jaren later ben ik ter wereld gekomen, toen ze eigenlijk hun kinderwens al hadden opgegeven. Een liefdesbaby en van harte welkom, zeker bij mijn moeder. Ik ben altijd een moederskindje geweest en ik ben tweetalig opgevoed. Mijn jeugd heb ik doorgebracht in een slechte wijk van deze grauwe havenstad. Wegens mijn introverte en schuchtere gedrag was ik een willig slachtoffer van de jonge fanatieke supporters van FC Southampton, die bij mij in de straat woonden. In elke buurt is er wel een kind het pispaaletje en ik was de speelbal van de wijk Northam. Daarom kwam ik niet veel op straat. Ik zat liever computer-

spelletjes te spelen, want ik was niet opgewassen tegen de rauwe mentaliteit die deze grijze arbeidersbuurt kenmerkte. Veel herinneringen aan mijn jeugd zijn door de jaren heen verdwenen, misschien heb ik ze zelfs bewust verdrongen. Maar nog altijd kan ik me de dag dat mijn vader overleed helder voor de geest halen. Ik was pas veertien jaar oud en te jong om te beseffen dat deze gebeurtenis mijn leven zou vormen. Ik dacht dat mijn vader sliep, toen ik hem opgebaard in de voorkamer zag liggen, maar niets aan hem bewoog meer. Hij maakte geen grapjes en sloeg me niet meer joviaal op mijn schouders. Misschien wordt hij vanzelf weer wakker, hield ik mezelf wanhopig voor. Wat weet een jongen van veertien nu echt over de dood? Deze gedachte hield ik gek genoeg vol, ondanks al die huilende mensen om me heen. In de computergames kwamen mijn helden tijdens een nieuw spel weer tot leven, maar het echte leven is geen computerspel.

De dag van de begrafenis was de ergste dag in mijn leven. Mijn vader was die ochtend niet wakker geworden, zoals ik 's nachts had gedroomd. Zwart geklede mannen hadden de kist inmiddels gesloten, terwijl mijn moeder huilend op de vloer op haar knieën zat. Ik moest een zwart kostuum aantrekken dat veel te ruim was. Samen met mijn moeder zat ik in een zwarte auto met grijze vlaggetjes die achter de lijkwagen met mijn vader reed. Hoewel ik al bijna vijftien jaar oud was, begreep ik het gewoon niet. Een vader laat je nooit in de steek en zeker mijn vader niet! Hij was een rauwe havenarbeider, groot en sterk en kon gewoon niet doodgaan. Maar dat sterke lijf had het begeven. Tijdens zijn werk was hij in elkaar gestort en hadden ze hem niet meer kunnen reanimeren. Als kleine jongen had ik ooit met mijn armen en benen gespreid, als een vliegtuig, in zijn machtige armen door de kamer gevlogen. Maar zo groot en sterk als zijn spieren waren, zo klein was

het bloedpropje dat een hartslagader had afgesloten en hem zomaar van ons had weggenomen. Mijn moeder had gegild toen de politieagent aan de deur stond, maar het had niet geholpen. Voordat hij in het ziekenhuis was aangekomen, was hij al overleden. Pas toen ik in Nederland ging wonen, beseftte ik dat ik mijn geliefde vader nooit meer in levende lijve zou zien.

Want niet alleen mijn vader was ik kwijt. Een half jaar na zijn begrafenis verlieten we ons oude, vertrouwde huis in Southampton en verhuisden we naar een piepklein huisje in Amsterdam-West. Mijn moeder is haar verdere leven alleen gebleven. We hadden niet veel bezittingen, maar we hadden in ieder geval elkaar. Mijn moeder is altijd bang geweest dat mij ook iets zou overkomen dus bleef ze als een moederkloek over me waken. Mijn herinneringen gaan weer terug naar het piepkleine huisje in Amsterdam-West. Op die plaats was ik samen met mijn moeder, ondanks het gemis van mijn vader, redelijk gelukkig. In Amsterdam werd ik meer met rust gelaten en ik sloot me op de kleine zolder met mijn computer op. Vader had een klein bedrag nagelaten, waarvan we samen met een bijstandsuitkering met moeite konden rondkomen. Toch had het mij aan niets ontbroken, zo heb ik het in ieder geval niet ervaren. In ons halletje, dat het formaat van één bij anderhalve meter had, hing een oud, bronskleurig Keltisch kruis, waar mijn moeder haar handen voor vouwde elke keer dat ze er langsliiep. Ze geloofde heilig dat het universum het goede met haar voor had en dat mijn vader haar vanuit een andere dimensie aan het helpen was. Gek eigenlijk dat ik nu zo net voor de kerstperiode aan haar moet denken. Mijn moeder was er altijd voor me geweest en ze heeft me bijzondere dingen geleerd, waarover ik op school tegenover mijn vriendjes, wisselijk mijn mond hield. Voordat ik twaalf jaar oud was, kon ik tarotkaarten lezen en was ik bekend met de oude Keltische

kennis. Het mediteren was er met de papelepel ingegoten en elke ochtend en avond voor het slapengaan, was er een moment van stilte. Ik leerde mantra's en bijzonder klinkende formules. Ik wist niet wat ze betekenden, maar ik was zo getraind geworden in het opzeggen, dat ik ze tot op de dag van vandaag nog kan opdreunen. Mijn moeder leerde me ook hoe ik mijn gedachtenkracht kon omzetten in de harde realiteit. Ze had me op het hart gedrukt om hierover nooit met anderen te spreken. Doordat ze er al zo vroeg mee begonnen was, zag ik het als een normaal deel van mijn opvoeding. Eigenlijk wist ik niet beter dan dat meditatie en astrologie bij het dagelijks leven hoorden, net als taal, rekenen en geschiedenis. Als ik weerstand bood tegen de vreemde dingen die ik moest leren, zei ze altijd: dat hoort bij je opvoeding en later zul je het begrijpen.

Maar tot nu toe had ik niets van spiritualiteit begrepen. Vijf jaar geleden is mijn moeder overleden op een druilerige dinsdagmorgen, in alle vroegte en tragisch genoeg helemaal alleen. Pas veel later hadden waakzame burens haar koude, verstijfde lichaam gevonden. Ze was overleden aan een hartstilstand, had de huisarts geconstateerd en daarmee was de kous af. Ik had gehuild en ik had me nog fanatieker op mijn werk gestort. De pijn had ik weggedrukt, maar deze is nooit weggegaan. Het besef om zonder familie helemaal alleen op de wereld te zijn, benauwde me. Natuurlijk had ik Kathleen, maar dat voelde toch anders dan bloedverwanten.

Het opruimen van mijn moeders huisje in Amsterdam was een confronterende gebeurtenis geweest. Mijn jeugd kwam terug en flarden van herinneringen kwamen weer bovendrijven. Ik zag opnieuw de boekjes met cryptogrammen die ik moest oplossen en ik heb haar tarotkaarten bewaard. In de kledingkast vond ik een pakketje met daarin een hoop brieven, die ik niet kon thuisbrengen. De brieven waren niet on-

dertekend en er stonden opdrachten in die mijn moeder met mij moest uitvoeren. Natuurlijk had ik willen weten wie deze brieven had geschreven en vooral waarom. Jammer genoeg was er geen enkel aanknopingspunt en mijn carrière nam destijds al mijn tijd en aandacht in beslag. Zo verzandde mijn voornemen om de herkomst van de brieven uit te zoeken. Het bronzen Keltische kruis uit de gang had ik meegenomen en bij ons in de gang gehangen. Elke keer als ik naar het Keltische kruis kijk, moet ik even aan mijn moeder denken. In de boekenkast vond ik tussen de leesboeken een oud boek met een harde, blauwe kaft, waar voorin de naam van mijn vader was genoteerd. Het boek staat nog ergens in onze boekenkast.

Mijn moeder had, naast het overdragen van oude kennis, mij altijd gestimuleerd om goed mijn best te doen op school. Ik ben gezegend met een talent voor wiskunde en cijfers. Sneller dan andere studenten doorzag ik patronen in cijferreeksen. Daarom heb ik voor een studie econometrie aan de VU in Amsterdam gekozen en ik ben daar cum laude afgestudeerd. Met zo'n achtergrond lagen de banen voor het oprapen na mijn studie. Uiteindelijk ben ik bij ABN AMRO gaan werken. Daar kwam ik met mijn cijfermatig inzicht al snel op de dealingroom van de bank terecht en ik ben zo het vak van beurs-handelaar ingerold. In de dealingroom van ABN AMRO heb ik een fantastische leerschool gekregen. Al spoedig bleek dat ik sneller met cijfers was en meer werklust had dan mijn collega's. Als een droge spons zoog ik de kennis op die de oude rotten mij over het vak leerden. Ik werd snel steeds beter en handiger en legde me toe op de optiehandel en futures. Ik bleek talent te hebben in het beoordelen van de koersontwikkeling. Waar dat talent vandaan komt? Ik heb geen idee, maar mijn cijfermatig inzicht gecombineerd met mijn sterke intuïtie bleek een gouden duo te zijn op de beursvloer. Zo begon in

de dealingroom van ABN AMRO op mijn vierentwintigste jaar mijn succesverhaal dat niet meer eindigt. Na drie jaar bij ABN AMRO de kost te hebben verdiend, werd ik weggekocht door de investeringsbank Morgan Stanley in New York. Daar specialiseerde ik me verder in de wereldwijde optiehandel, warrants en derivaten. Ik was een van de pioniers van deze uiterst complexe financiële high tech instrumenten die we aan verzekeraars, instituten en pensioenfondsen verkochten. Deze bankproducten waren zodanig ingewikkeld dat ik vaak dagenlang met de interne compliance- en riskafdelingen aan tafel zat om de risico's goed in te schatten. Daar kwam ik altijd als winnaar uit, zodat ik mijn volgende bonusronde veilig kon stellen. Op alle fronten was ik de medewerkers van de afdeling risk te slim af.

Wie had dat ooit kunnen denken? Het gepeste jongetje dat als een bang vogeltje op het schoolplein in Southampton in een hoekje zat, werd een briljante en succesvolle beurshandelaar, die in New York veel aanzien had verworven en een auto met chauffeur tot zijn beschikking had. Ik was in New York lid van de eliteclub voor beurshandelaren. Masters of de Universe was de naam van deze club met de best presterende beleggers van Wall Street, die elke vrijdagmiddag bijeenkwamen om te drinken, over de koersen te praten en daarnaast alles te doen wat God had verboden.

In de jaren dat ik in Manhattan in New York in een topappartement woonde, heb ik geleerd dat er altijd een meer of een beter bestaat en dat genoeg nooit genoeg is. De enorme beleggingswinsten die ik jaar na jaar liet zien, verschaften mij direct toegang tot de Raad van Bestuur van Morgan Stanley. De deur van deze topbankiers stond altijd voor mij open. Twintig procent van de winst van Morgan Stanley werd door ons team gedraaid en we werden als godenzonen behandeld. De verwachtingen werden elk jaar verder opgevoerd, maar ik

had de markt mee en bijna alles wat ik en mijn team aanraakten, veranderde in goud. Mijn bonussen groeiden explosief en ik raakte elk gevoel voor realiteit kwijt. Langzaam begon ik te geloven dat ik echt een Masters of the Universe was. Het gaf mijn zelfvertrouwen een ongekende kick. Terwijl al die stoere ventjes van weleer uit de Wellington Street in Southampton elke dag moesten bikkelen in de haven met als enig verzetje het wekelijkse voetbal, reisde ik de wereld rond, reed in een Porsche, had een prachtige vrouw en gooide het geld met grote hoeveelheden over de balk. Je leeft tenslotte maar één keer was mijn motto. En eerlijk is eerlijk: de jaren in New York waren de mooiste jaren uit mijn leven, maar ze kenden zeker ook een zwarte kant.

